

Rèquiem

Text publicat a la revista *Tarotdequinze*, núm. 0 (1972)

Tarots de quinze

Si la pressa, les màquines i la velocitat, i àdhuc la gimnàstica i l'esport, havien estat lloades temps era Temps, avui, quan entonem rèquiems per a qualsevol fotesa (les "vamp" són "camp" i arreu als camps hi ha vermell de roselles) no podem sinó sentir-nos igualment predisposats a cantar les absoltes de tot allò que ja preocupava els nostres predecessors, i, per a no quedar-nos curts, encara desafinarem

Trois mille six cents fois par heure, la Seconde
un rèquiem per als teleadictes (que son mooolts), per al consumisme

*Chuchote: **souviens-toi!** -Rapide, avec sa voix*
d'assaigs, de fotonovel·les o de còmics, dedicant els fúnebres acords

D'insecte. Maintenant dit: Je suis Autrefois.
finals als nous, reals i necessaris moviments poètics.
Et j'ai pompe to vie avec ma trompe immonde!

Mais où sont R È Q U I E M neiges d'antan?
RÈQUIEMRÈQUIEMRÈQUIEM **les** RÈQUIEMRÈQUIEMRÈQUIEMRÈ

Il n'existe pas deux genres de poésies; il n'en est qu'une.

(Lautreamont, *Poésies*, I)

LA BEAUTE: **Je suis belle, ô mortels! comme un rêve de pierre,
Et mon sein, où chacun s'est meurtri tour à tour,
Est fait pour inspirer au poète un amour
Eternel et muet ainsi que la matière..**

(Baudelaire, *Spleen et Idéal*, XVII)

Les condicions culturals (! !) del nostre temps ens mouen a fer una recerca per tot allò que ens han atorgat els Segles.

"El poeta més aviat s'oposa a la seva època. Cerca entre les runes o els monuments de cada civilització els elements del Misteri." (J. V. Foix, *Poesia i revolució*, "Quaderns de poesia", n.º 1, Juny de 1935.)

I a partir d'aquí poca cosa més: refer realitat i fantasia (sovint sinònims) i deslliurar-nos del fetus que ens enutjava el ventre

EL POETA ÉS COM UN NEN QUE JUGA: CREA UN MÓN FANTÀSTIC I SE'L PREN SERIOSAMENT (Freud, **Der Dichter und das Phantasieren**)

D'aquí a uns anys, **L'HORLOGE** quan ja les màquines ho regulin tot, què més podrem crear? **Mais où sont les naiges d'antan?** On cony deuen ser? LLAVORS EL poeta NOMÉS PODRÀ ESCRIURE EL SEU epitafi, PERQUÈ LA REVOLTA, si abans no haurà estat possible, serà avortada.

Però mentrestant pensem que encara hi ha temps [L'HORLOGE: **Remember! Souviens-toi!** prodigue! **Esto memor!** / (mon gosier de métal parle toutes les langues.) / Les minutes, mortel folâtre, sont des gangues / Qu'il ne faut pas lâcher sans en extraire l'or!] i creiem que la teoria dels conjunts fornirà de possibilitats: per això

publiquem
Aquests...

TAROTS DE QUINZE ! !

... no obren cap porta, recullen mostres d'un temps amb l'esperança (això que mai no es perd, com és obvi) que algun dia uns altres astronautes (això que sura per l'espai) s'interessin pels fòssils de la terra: pretenem que en els nostres TAROTS trobin tots els

es-
tr
a
ts.

Cansats de cantar el rèquiem hem tret el disc i el fem bocins. Amb música de Mozart i de Verdi, i amb la Missa de Beethoven hem fet un poti-poti gens harmònic; cal escoltar-lo tot seguit i net de culpa: qui pugui que llenci la primera pedra.

ÉS UN RÈQUIEM PER TOTS NOSALTRES (Nadal, 67)

Si mai s'escau, el cantarem en els nostres funerals.

TAROTS DE QUINZE
Abril 1972